

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512010830
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2512010830.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci odsúdeného L. F., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 29.11.2012 sp. zn. 1Pp/83/2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09.04.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného L. F., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm.b/ Trestného zákona, zamietol žiadosť odsúdeného L. F. o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Galante sp.zn. 3T/159/2011 zo dňa 10.08.2011, pre trestný čin podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, v trvaní 4 roky a 8 mesiacov nepodmienečne.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že k v danom prípade neboli splnené materiálne podmienky na podmienenečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nie je možné od neho bezpečne očakávať, že v prípade podmienenečného prepustenia povedie v budúcnosti riadny život pričom súd je toho názoru, že u odsúdeného je vysoké riziko sociálneho zlyhania a preto je potrebné na odsúdeného pôsobiť vo výkone trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť odsúdený, v ktorej poukázal na to, že odsúdený splnil formálnu podmienku podmienenečného prepustenia dňa 17.06.2012 . Poukázal tiež na to, že má maloleté dieťa, ktoré vychovávajú jeho rodičia, pričom po prípadnom podmienenečnom prepustení z výkonu trestu má prísľub zamestnania od spoločnosti DOLOS s.r.o., kde by pracoval ako vodič. Rovnako poukázal i na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS v Leopoldove z ktorého je zrejmé, že dodržiava ústavný poriadok ako aj časový rozvrh dňa, pričom počas výkonu trestu bol aj disciplinárne odmenený za dlhodobé vykonávanie pomocných prác na oddiele, pričom doposiaľ disciplinárne potrestaný nebol. Na základe uvedeného preto sa domnieva, že splnil všetky zákonom požadované podmienky preto, aby mohol byť podmienenečne z výkonu trestu odňatia slobody prepustený.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu je zrejmé, že odsúdený si vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Galante pod sp.zn. 3T/159/2011 zo

dňa 10.08.2011, pre trestný čin krádeže v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné. Začiatok trestu mal odsúdený dňa 07.08.2009 a predpokladaný koniec trestu má mať 07.04.2014. Lehotu k podmienenému prepusteniu splnil dňa 17.09.2012.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Leopoldov vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni a u menovaného sa vyskytli nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku. Intervenciou pedagogického personálu, jeho správanie a vystupovanie postupne stabilizovalo pričom v súčasnosti ústavný poriadok dodržiava. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bol 1-krát disciplinárne odmenený za dlhodobé vykonávanie pomocných prác na oddiele. Disciplinárne potrestaný nebol. Resocializačná prognóza u odsúdeného sa javí ako menej priaznivá a to z toho dôvodu, že pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody opakovane páchal trestnú činnosť, užíval drogy a nemal stabilné zamestnanie, pričom aktuálne je odsúdený za závažnú trestnú činnosť. Záverom hodnotenia riaditeľ skonštatoval, že výkon trestu odňatia slobody u odsúdeného čiastočne preukazuje splnenie podmienok na jeho podmienené prepustenie pričom doporučil odsúdeného podmienenčne prepustiť s dohľadom.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak

a/ ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody;

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmieneného prepustenia, a to v podobe výkonu jednej polovice uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd však z obsahu spisového materiálu zistil, že u odsúdeného L.I. neboli splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v tom zmysle, ako ich ustanovuje § 66 odsek 1 Trestného zákona.

Odsúdený svojim správaním a plnením si svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody síce preukázal určité polepšenie, o čom svedčí i jeho vcelku pozitívne hodnotenie z ÚVTOS, avšak vzhľadom na jeho osobu, doterajší spôsob života no najmä s poukazom na jeho trestnú minulosť, nemožno predpokladať jeho pozitívne správanie sa v budúcnosti.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na samotnú osobu odsúdeného, ktorý už bol v minulosti 7-krát súdom trestaný, pričom v posledných dvoch prípadoch aj k nepodmieneným trestom odňatia slobody. Je teda zrejmé, že predchádzajúce tak podmienené ako aj nepodmienené tresty odňatia slobody nesplnili u odsúdeného svoj prevýchovný účel, keďže odsúdený sa po ich vykonaní znovu dopúšťal závažnej trestnej činnosti. I zo samotného hodnotenia riaditeľa ÚVTOS v Leopoldove vyplýva, že správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni a u odsúdeného sa vyskytli spočiatku aj nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku, pričom i samotná resocializačná prognóza u odsúdeného sa javí ako menej priaznivá.

Zhodnotiac všetky tieto skutočnosti preto i krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia,

sťažnosť odsúdeného L.I. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.